

МОДЕЛЬ ТА ДОРОЖНЯ КАРТА РЕЄСТРУ ІНСТИТУЦІЙ КУЛЬТУРИ

DOI 10.70719/respol.2025.69

2025

Вступ: цілі та методологія	3
1. Постановка питання та актуальний стан справ	7
2. Пропозиції ініціатив для включення приватного сектору до процесів діджиталізацій і збору даних	11
3. Очікувані результати впровадження	15
4. Дорожня карта	17

Вступ: цілі та методологія

Ця Модель та дорожня карта реєстру інституцій культури розроблена в рамках проєкту [RES-POL](#) (Rapid Expert Support for Culture and Media Policies in Ukraine), що здійснює ГС «Центр “Регіональний розвиток”» Агенції економічного розвитку [PPV](#) за фінансової підтримки Європейського Союзу.

Проєкт RES-POL має на меті посилити функціональну спроможність [Міністерства культури та стратегічних комунікацій](#) і його відомств (Українського інституту книги, Українського культурного фонду, Державного агентства України з питань мистецтв та мистецької освіти й Українського інституту національної пам'яті).

Тривалість проєкту RES-POL – від січня 2024 до липня 2025 року.

У фокусі проєкту RES-POL – чотири сектори (Мистецтво та культура, Культурна спадщина, Креативні індустрії та Медіа) і понад 20 підсекторів (індустрій та видів мистецької діяльності). Окремо RES-POL розглядає 10 істотних питань розвитку культури (конкурентна оплата праці, ефективність державних підприємств у сфері культури, фінансування креативних індустрій, моделі фінансування культурних послуг, громади та культурна спадщина, інтеграція з ЄС та культурна політика тощо).

Методологія проєкту передбачає:

- визначити істотні питання політики в секторах та підсекторах і описати їх в аналітичних записках та базових звітах;
- проаналізувати 10 істотних питань розвитку культури у фокусі проєкту й описати їх у базових звітах;
- напрацювати й описати у стратегічних брифах пропозиції політик щодо істотних питань секторів та 10 істотних питань розвитку культури;
- розробити секторальні стратегії і операційні програми для секторів у фокусі проєкту та дорожні карти їх втілення;
- випрацювати зміни до кількох нормативно-правових актів та/або

розробити концепції пілотних проєктів, щоб впровадити створені у проєкті політики;

- проаналізувати європейський досвід планування та впровадження політик, оцінити деякі політики у сфері культури в Україні та оцінити інституційну спроможність відомств у сфері управління Міністерства культури та стратегічних комунікацій.

Проєкт RES-POL активно залучає заінтересовані сторони на всіх етапах розроблення політик. Інформація про напрацювання проєкту доступна на сторінці [RES-POL у Facebook](#).

Якісні рішення щодо майбутнього розвитку сфери культури мають ґрунтуватися на глибокому аналізі теперішнього стану і ретроспективи, що потребує наявності достовірних, відкритих та репрезентативних даних про сектор. Проте в Україні досі відчутний дефіцит верифікованої інформації про стан культурної сфери, зокрема про незалежних митців та культурно-мистецькі інституції. Хоч окремі реєстри існують, вони застарілі, обмежені за функціональністю і здебільшого є публікаціями переліків на вебсайтах без збереження історії змін. Такий формат не завжди дозволяє відстежити динаміку, наприклад, коли суб'єкт був виключений з реєстру або коли статус було призупинено. Крім того, реєстри не охоплюють усіх секторів, зокрема, ніколи не існувало реєстрів музикантів чи художників. Більшість наявних на сьогодні даних не доступна у машинозчитуваному форматі, тому не придатна для системного аналізу. Наявна система фактично не формує видимість сектору.

Варто зазначити, що сучасні інформаційно-комунікаційні рішення здатні не лише фіксувати актуальний стан, а й зберігати повну історію змін, бути джерелом галузевої аналітики та простором для взаємодії між учасниками. Такі реєстри перетворюються на повноцінну інфраструктуру: бекенд-бази даних, персональні кабінети, картування за типами діяльності, функції верифікації та пошуку партнерів. Це і для держави важливий інструмент збору даних для формування політики, і для самих учасників культурної екосистеми – для підвищення власної видимості, налагодження зв'язків і доступу до сервісів.

Проблема полягає не у відсутності технічних рішень, навпаки, низка реєстрів уже функціонує або перебуває в дослідній експлуатації. Однак більшість із них наразі охоплює виключно державні та комунальні заклади культури, тоді як незалежні митці, приватні заклади та креативні підприємці залишаються поза

процесом. Для формування цілісної картини сектору необхідно забезпечити одночасну присутність у реєстрах як державних, так і недержавних гравців. Саме так реєстри перетворюються на повноцінний інструмент моніторингу галузі зі збереженням динаміки змін, можливістю аналітики, верифікації, пошуку партнерств та представлення себе. Їхня цінність полягає не лише у зборі даних для прийняття політичних рішень, а й у створенні простору взаємодії для учасників культурної екосистеми.

Цей документ пропонує системний підхід до цифрової інфраструктури у сфері культури шляхом включення недержавних гравців до загальнодержавних процесів цифровізації. Описаний підхід та алгоритм дій необхідно поєднати з цілісною реформою мережі закладів культури, запропонованою проєктом RES-POL, адже в цьому документі йдеться про проміжний крок до формування повноцінного реєстру інституцій культури та креативних індустрій.

Авторка

Оксана Козлова.

Рецензент: **Володимир Воробей;**

Літературна редакторка: **Тетяна Блажівська;**

Дизайнер: **Ємець Богдан.**

Команда проєкту висловлює щиру подяку усім представницям та представникам сектору, які взяли участь в опитуванні та глибинних інтерв'ю, за їхній час, готовність говорити про проблеми та спільно шукати їх вирішення.

При цитуванні тексту цього документу (повністю чи частково) необхідне пряме використання першоджерела з посиланням на нього.

Зміст цього документу є відповідальністю Громадської спілки «Центр "Регіональний розвиток"» і не обов'язково відображає позицію Європейського Союзу.

1. Постановка питання та актуальний стан справ

У квітні 2021 року Закону України "Про культуру" було доповнено статтею 4-1, якою на законодавчому рівні було визначено необхідність створення системи моніторингу та оцінювання реалізації державної політики у сфері культури. Відповідно до цієї статті моніторинг здійснюється шляхом збирання, передавання, систематизації, збереження та аналізу інформації про стан сфери культури, прогнозування змін у цій сфері, розроблення рекомендацій для інформаційно-аналітичного забезпечення управління, прийняття рішень щодо запобігання негативним змінам у сфері культури, формування державної політики у сфері культури на засадах сталого розвитку. Джерелами даних моніторингу є статистична інформація, адміністративні дані, дані соціологічних та інших досліджень тощо.

З 2018 року Міністерство культури та стратегічних комунікацій почало приводити статистичні показники в галузі культури та креативних індустрій у відповідності до вимог європейських стандартів. Планувалося, що усі форми адміністративної звітності будуть уніфіковані, що дасть можливість інтегрувати їх у єдину моніторингову систему, і цей процес ляже в основу формування політики, що базується на даних.

Завдяки підтримці міжнародних донорів протягом останніх років Міністерство культури та стратегічних комунікацій реалізувало численні ініціативи у напрямку цифровізації. Було створено кілька ключових реєстрів та інформаційних ресурсів у сфері культури, мистецтв та культурної спадщини.

Серед існуючих на сьогодні реєстрів у сфері культури:

- [Реєстр базової мережі закладів культури](#) (інформаційно-комунікаційна система працює в режимі експериментального проекту у Київській та Вінницькій областях).
- [Державний реєстр нерухомих пам'яток України](#) (інформаційно-комунікаційна система працює в режимі дослідної експлуатації).
- [Реєстр музейних колекцій](#) (інформаційно-комунікаційна система працює в режимі дослідної експлуатації, включає також реєстри культурних цінностей та національного культурного надбання).

- [Державний реєстр майстрів народних художніх промислів](#) (створено програмне забезпечення, для запуску потрібні зміни до законодавства, проєкт подано на розгляд Верховної Ради України та очікує на рішення).
- [Нематеріальна культурна спадщина](#) (інформаційний ресурс, працює в режимі дослідної експлуатації).
- [Державний реєстр виробників, розповсюджувачів і демонстраторів фільмів](#) (оприлюднюється у формі теблиці і не є повноцінним цифровим продуктом).
- [Державний реєстр видавців, виготовлювачів і розповсюджувачів видавничої продукції](#) (оприлюднюється у вигляді набору даних на порталі відкритих даних, а також як інформаційно-комунікаційна система з обмеженим функціоналом)

Повноцінний запуск системи електронних реєстрів у сфері культури має на меті заповнити існуючі прогалини в даних та забезпечити сталість їх збору та зберігання, що дозволить формувати державну політику на ефективний аналіз адміністративних даних і прогностичне моделювання показників.

Існуюча система збору даних про діяльність суб'єктів культурного сектору (щорічні форми збору адміністративних даних за затвердженими формами) охоплює тільки державні і комунальні заклади і установи, повністю ігноруючи креативних підприємців. З одного боку, тільки форми звітності щодо діяльності театрів і кінотеатрів на сьогодні передбачають можливість звітування для недержавного сектору. З іншого боку, дуже незначна кількість суб'єктів господарювання, які не належать до державного чи комунального сектору, користується такою можливістю, оскільки або недостатньо поінформовані про таку можливість, або не бажають чи не розуміють необхідності ділитися інформацією про свою діяльність з державою.

Водночас державна політика у сфері культури та креативних індустрій має бути спрямована не тільки на державні і комунальні заклади культури, тому важливо володіти інформацією про незалежних митців та культурно-мистецькі інституції, динаміку розвитку креативних підприємців та недержавних акторів у сфері культури та аналізувати її, щоби зрозуміти потреби та ефективно планувати заходи з підтримки галузі.

Відповідно до ініційованого урядом законопроекту, **Державний реєстр майстрів народних художніх промислів (НХП) передбачатиме відкрити реєстрацію для незалежних митців, які працюють в одній із технік народних художніх промислів.** Також незалежні митці та культурно-мистецькі інституції включаються до реєстру виробників, розповсюджувачів і демонстраторів фільмів та реєстру видавців, виготовлювачів і розповсюджувачів видавничої продукції. Проте, на відміну від новіших реєстрів у сфері культури, останні два не є повноцінними цифровими продуктами. Вони доступні лише у форматі відкритих даних і не мають публічної частини чи аналітичного модуля. Наявність запису у реєстрі виробників, розповсюджувачів або у реєстрі демонстраторів фільмів та видавців, виготовлювачів і розповсюджувачів видавничої продукції є обов'язковою передумовою для провадження відповідної діяльності, в той час як реєстрація у Державному реєстрі майстрів народних художніх промислів є виключно добровільною.

Щодо музейного реєстру, то сьогодні він працює у режимі дослідної експлуатації і реєструватися у ньому можуть тільки музеї, які зберігають предмети державного музейного фонду і належать до сфери управління МКСК. **Приватні музеї, а також музеї сфери управління інших міністерств не залучені до проекту, хоча їхня участь могла би бути корисною як для самих музеїв, так і для загального процесу.** Це стосується розуміння кількості музейних предметів, їхнього стану, регулювання процесу переміщення музейних предметів, обліку пошкодження чи втрати внаслідок військових дій або надзвичайних ситуацій.

Закон України "Про культуру" визначає, що базова мережа закладів культури включає заклади культури, інші підприємства, установи, організації, заклади освіти сфери культури державної та комунальної форм власності. На сьогодні приватні заклади культури не включені в базову мережу закладів культури, і не залучені до формування відповідного реєстру, хоча їх участь могла би бути корисною.

Крім того, сформована система електронних ресурсів у сфері культури і мистецтва повністю виключає можливості долучення до системи креативних підприємців, художників, музикантів, композиторів та інших митців, а також надавачів мистецької освіти.

Включення закладів культури різних форм власності до єдиної інформаційної бази, безумовно, буде корисним як для держави (розуміння кількості і

профілю стейкхолдерів), так і для закладів (пошук партнерств та узгодження напрямів діяльності) та громадян (єдине вікно, де можна зручно отримати інформацію про наявні заклади культури та їхню роботу). Удосконалення поточних реєстрів для забезпечення можливості взаємодії з незалежним сектором – це важливий крок, який потрібно зробити. Включення незалежних культурно-мистецьких інституцій до існуючих реєстрів забезпечить більш повне охоплення культурного сектору і сприятиме розвитку культурної сфери в цілому.

2. Пропозиції ініціатив для включення приватного сектору до процесів діджиталізацій і збору даних

- 1. Створення нового цифрового продукту – мережі незалежних культурно-мистецьких інституцій.** Це буде платформа для посилення взаємодії, пошуку партнерів та обміну інформацією. Реєстрація на платформі буде добровільною, а інформація вноситиметься та редагуватиметься через особистий кабінет користувача. Користувачі зможуть обирати ступінь публічності своїх профілів: не відображати під час пошуку, відображати певні розділи або відображати всю інформацію. Власник платформи (МКСК, Держмистецтв, УЦКД або інша визначена державна установа) матиме доступ до інформації для аналітичних цілей, проведення опитувань та збору адміністративних даних. Зареєстровані користувачі зможуть переглядати інформацію про інших користувачів з їхнього дозволу і користуватися системою пошуку за параметрами (територія, вид діяльності, тематика). Усі користувачі інтернету матимуть доступ до інтерактивної карти з інформацією про зареєстровані інституції.
- 2. Включення недержавного сектору до реєстру Базової мережі закладів культури БМЗК (як окремої категорії).** Цей варіант передбачає додавання ознаки закладу за формою власності та включення інформації про приватні заклади культури за тим же шаблоном, що і для державних та комунальних закладів культури. Необхідно розробити порядок подання інформації від приватного закладу культури для включення до реєстру, а також внесення змін. Приватний заклад відповідальний за достовірність, повноту інформації про нього та своєчасне оновлення даних. Оператор має право видаляти приватний заклад культури з реєстру за певних умов. Таким чином, реєстр БМЗК перетвориться на Реєстр закладів культури та включатиме інформацію про всіх юридичних осіб, які провадять діяльність у сфері культури, незалежно від форми власності.
- 3. Включення митців (індивідуальна мистецька діяльність) як окремий блок до Державного реєстру майстрів народних художніх промислів (створення Реєстру митців та майстрів народних художніх промислів).** Це передбачає створення окремого додаткового модуля за моделлю реєстру майстрів народних художніх промислів для художників, музикантів та інших митців. Митець може самостійно обирати, яка саме інформація про нього буде відображатися публічно. МКІП або інша

визначена установа матиме доступ до інформації про зареєстрованих митців.

- 4. Включення приватних музеїв та музеїв сфери управління інших відомств до Реєстру музейних колекцій.** Надати право музеям будь-якої форми власності реєструватися у Реєстрі музейних колекцій, створювати власний профіль та колекції, обмінюватися інформацією з іншими музеями, створювати запити на переміщення музейних предметів та користування іншим функціоналом реєстру. При цьому вимоги щодо організації роботи у реєстрі, підпису предметів та колекцій для приватних закладів не будуть відрізнятися від тих, що зараз встановлені для державних і комунальних музеїв. При формуванні вимог до приватних музейних закладів варто звернути увагу на те, що вони можуть функціонувати у різних організаційно правових формах (окрім власне музею, це може також бути благодійний фонд, громадська організація, які де-факто мають офіційно у власності великі музейні колекції).

Порівняльний аналіз ініціатив

Ініціатива	Переваги	Недоліки	Можливі видатки	Орієнтовна вартість
1. Створення нового цифрового продукту	Гнучкість підходу та можливість дизайну платформи відповідно до потреб.	Значні капіталовкладення Тривалий час на розробку програмного забезпечення Необхідно визначити орган-адміністратор системи Конкуренція з існуючими онлайн-ресурсами (платформами, медіа, сервісами)	"Розробка програмного забезпечення (дизайн платформи, створення функціоналу, як-от особисті кабінети, інтерактивна карта та система пошуку, тестування та впровадження). Закупівля серверного обладнання або оренда хмарних ресурсів Технічна підтримка. Поточні видатки адміністратора реєстру."	150–500 тис. доларів США
2. Реєстр закладів культури (БЗМК+)	Готове рішення при залученні незначних ресурсів.	"Обмеження: рішення доступне тільки для юридичних осіб. Збільшення навантаження на держателя та операторів системи."	"Розробка додаткового функціоналу програмного забезпечення та технічна підтримка. Закупівля додаткового серверного обладнання. Інформаційно-роз'яснювальна кампанія, спрямована на інформування приватних закладів культури про можливість включення до реєстру та порядок реєстрації."	50–150 тис. доларів США

3. Реєстр митців та майстрів народних художніх промислів	<p>"Можливість адаптування готового рішення шляхом розширення функціоналу</p> <p>Може бути підставою пільг, надання державної підтримки митцям та інших політик"</p>	<p>"Статус незалежних митців не визначений на законодавчому рівні.</p> <p>Питання верифікації статусу незалежного митця.</p> <p>Ризик зарегульованості сфери.</p> <p>Збільшення навантаження на держателя та операторів системи."</p>	<p>"Розробка додаткового функціоналу програмного забезпечення та технічна підтримка.</p> <p>Закупівля додаткового серверного обладнання.</p> <p>Інформаційно-роз'яснювальна кампанія, спрямована на інформування митців про можливість реєстрації, переваги платформи та порядок використання."</p>	<p>60–210 тис. доларів США</p>
4. Реєстр музейних колекцій	<p>"Можливість адаптування готового рішення шляхом розширення кола користувачів.</p> <p>Можливість користуватися готовими механізмами погодження переміщення культурних цінностей.</p> <p>Формування єдиної бази втрачених, пошкоджених та викрадених музейних предметів"</p>	<p>"Питання верифікації статусу приватного закладу та відповідності визначенню "музей"</p> <p>Збільшення навантаження на держателя та операторів системи."</p>	<p>"Розробка додаткового функціоналу програмного забезпечення та технічна підтримка.</p> <p>Закупівля серверного обладнання: придбання або оренда серверів для забезпечення стабільної роботи реєстру та збереження даних."</p>	<p>50–180 тис. доларів США</p>

Хоча усі описані ініціативи мають потенціал для підвищення видимості недержавного сектору культури та забезпечення його включення до процесів цифрової трансформації, реалізація цього потенціалу потребує різного рівня ресурсів, часу та управлінської зосередженості. За наявності належного інституційного та фінансового забезпечення ініціативи можуть розгортатися паралельно, формуючи комплексну екосистему збору та обробки даних у сфері культури. Водночас для досягнення швидкого ефекту в умовах обмежених ресурсів доцільно пріоритетизувати ті рішення, що поєднують високий потенціал впливу з порівняно невеликим обсягом витрат. У цьому контексті оптимальним базовим сценарієм є ініціатива щодо включення недержавного сектору до реєстру Базової мережі закладів культури (БМЗК+). Її реалізація не потребує створення нового цифрового продукту, а базується на адаптації вже існуючої системи, що істотно зменшує технічні та часові витрати. При цьому вона дозволяє забезпечити рівноправну участь приватних закладів культури у процесах цифрової інвентаризації, спростити доступ до реєстрації,

розширити джерела даних для аналізу культурного сектору, а також закласти підґрунтя для подальших інструментів підтримки. Такий підхід є реалістичним, масштабованим і відповідає цілям публічної політики, спрямованої на інклюзію та збалансований розвиток сфери культури.

Станом на зараз реєстр Базової мережі збирає інформацію про тип та місцезнаходження закладу, форму власності та засновників, а також контактні дані. Планується інтеграція у реєстр форм адміністративної звітності, адже для кожного типу закладу існує свій набір показників, які варто щороку відслідковувати. Також за допомогою цього реєстру можливо проводити опитування серед потрібного кола закладів культури (до прикладу, за територією). Наразі поле "тип закладу" обмежене типами закладу відповідно до ЗУ "Про культуру" (стаття 23).

3. Очікувані результати впровадження

Для органів державної влади:

- Доступ до систематизованих та актуальних даних про весь спектр гравців культурного сектору – як державних, так і недержавних.
- Формування політик на основі аналітики, а не припущень – із урахуванням реальних потреб різних суб'єктів.
- Налагодження обміну інформацією між державним та незалежним секторами культури.
- Підвищення ефективності бюджетного планування та прозорості політик підтримки.
- Створення інтегрованої цифрової інфраструктури у сфері культури.

Для незалежного культурного сектору:

- Включення до цифрової екосистеми культури на рівноправних умовах.
- Видимість у загальних процесах формування політики, можливість впливати на рішення.
- Доступ до електронних сервісів – подання/оновлення інформації, отримання витягів та довідок.
- Розширення можливостей для партнерств, колаборацій та міжнародної взаємодії.
- Потенційне розширення інструментів державної підтримки, орієнтованої на реальні запити.

Для платників податків і суспільства загалом:

- Більш ефективно та прозоре використання публічних ресурсів у сфері культури.
- Покращення якості культурних послуг завдяки налагодженій взаємодії між усіма учасниками сектору.

- Розвиток відкритого доступу до інформації про культурні заклади й ініціативи.
- Створення більшої кількості якісного культурного продукту на національному та локальному рівнях.

4. Дорожня карта

У цьому документі запропоновано чотири взаємопов'язані концептуально, але незалежні у впровадженні кроки, реалізація яких сприятиме включенню недержавного культурного сектору до загальних процесів формування політики у сфері культури. Йдеться про: (1) створення нового цифрового продукту – мережі незалежних культурно-мистецьких інституцій; (2) включення недержавного сектору до реєстру Базової мережі закладів культури (БМЗК) як окремої категорії, що фактично означає трансформацію його у повноцінний Реєстр закладів культури (БМЗК+); (3) включення індивідуальних митців як окремого блоку до реєстру майстрів народних художніх промислів; (4) інтеграцію приватних музеїв та музеїв сфери управління інших відомств до Реєстру музейних колекцій. Ці ініціативи не суперечать одна одній і можуть впроваджуватися паралельно, у будь-яких комбінаціях. Кожен із кроків має власну логіку, потенціал впливу та технічну специфіку. Водночас для досягнення стратегічного ефекту особливо критичною є друга ініціатива – трансформація БМЗК у відкритий реєстр усіх культурних інституцій незалежно від форми власності. Інші ініціативи можуть бути реалізовані поетапно за подібною схемою паралельно, залежно від наявних ресурсів, технічної готовності та пріоритетів.

Дорожня карта реалізації включення недержавного сектору до Реєстру закладів культури (БМЗК+)

Етап / Крок	Термін виконання	Основні дії	Залучені сторони	Необхідні ресурси	Очікуваний результат
1. Узгодження концепції реалізації проєкта	1 місяць	Уточнення формату БМЗК+, погодження підходу до включення недержавного сектору	МКСК, Держ-мистецтв	-	Погоджена концепція реалізації проєкта БМЗК+
2. Пошук та залучення донорського фінансування або публічних інвестиційних проєктів.	3 місяці	Підготовка проєктної пропозиції, пошук між-народних донорів, проведення переговорів	МКСК, потенційні донори	-	Досягнуто домовленостей щодо фінансування проєкта
3. Проведення уточнюючих консультацій зі стейкхолдерами	1 місяць	Збір позицій незалежних закладів культури та профільних об'єднань щодо структури реєстру	МКСК, Держ-мистецтв, недержавний сектор	-	Обґрунтовані очікування та вимоги до функціоналу реєстру

4. Розроблення та погодження технічного завдання	3 місяці	Формування і погодження технічного завдання; консультації з IT-фахівцями та стейкхолдерами, оновлення шаблонів профілю закладу для заповнення: обов'язкові поля, типи	МКСК, Держмистецтв, залучені консультанти	залучені консультанти, аналітики	Затверджене технічне завдання, уточнено бізнес-процеси, уніфікована форма подання даних для реєстрації та подальшого аналізу
5. Визначення та затвердження критеріїв включення закладів культури до БМЗК+	3 місяці	Розроблення формальних критеріїв відповідності закладу культури для включення до БМЗК+	МКСК, Держмистецтв, залучені експерти	залучені експерти	Чітко окреслені типи суб'єктів, які можуть бути включені
6. Розроблення програмного забезпечення	5 місяців	Адаптація функціоналу: тип власності, персональні кабінети, шаблони даних Інтеграція оновленого функціоналу з існуючим реєстром БМЗК; перевірка сумісності структури даних і безпечного перенесення/синхронізації	Технічний виконавець (розробник ПЗ)	420–2100 тис. грн	Створено технічні можливості для реєстрації закладів культури різних форм власності, забезпечено безперервність даних та єдність платформи
7. Придбання та встановлення обладнання, необхідного для реалізації проєкту	3 місяці	Закупівля або оренда серверів; синхронізація, налаштування безпеки, розгортання оновленого ПЗ	Держмистецтв, технічний виконавець	1050–4200 тис. грн	Прототип розгорнуто на визначених серверах
8. Функціональне тестування системи	1 місяць	Внутрішнє тестування системи: перевірка стабільності, коректності введення даних	Держмистецтв, технічний виконавець	-	Готовність системи до тестового користування
9. Інформаційне супроводження процесу (базова комунікація)	постійно	Розміщення новин, консультаційні публікації, інформування через офіційні канали	МКСК, Держмистецтв	-	Налагоджене регулярне інформування цільових аудиторій щодо реалізації проєкту
10. Затвердження нормативної бази для пілотного проєкту	1 місяць	Підготовка і затвердження наказу про запуск пілотної фази	МКСК, Держмистецтв	-	Правова база для обмеженого тестового запуску
11. Пілотний проєкт	1 рік	Відбір закладів-учасників пілоту, супровід реєстрації, технічна підтримка	МКСК, Держмистецтв, ОВА, технічний виконавець	-	Оцінка роботи системи в реальному середовищі

12. Активна фаза інформаційно-роз'яснювальної кампанії	паралельно з етапом П	Проведення інфосесій, розсилка інструкцій, створення довідкових матеріалів	МКСК, Держмистецтв	210–420 тис. грн	Підвищена обізнаність і готовність суб'єктів до реєстрації
13. Аналіз результатів пілотного проєкту	1 місяць	Збір зауважень і пропозицій, визначення недоліків та шляхів їх усунення	МКСК, Держмистецтв, ОВА, технічний виконавець, заклади культури	-	Удосконалення на основі зворотного зв'язку
14. Технічне доопрацювання функціоналу реєстру відповідно до потреб	2 місяці	Внесення змін, виправлення виявлених недоліків за результатами пілоту	Держмистецтв, технічний виконавець	У межах уже залучених ресурсів	Запуск оновленої версії ПЗ
15. Доопрацювання нормативно-правових актів відповідно до потреб	3 місяць	Внесення змін за результатами пілотного проєкту: технічних, регуляторних і процедурних	МКСК, Держмистецтв	-	Удосконалення нормативно-правової бази
16. Відкриття повноцінного доступу до оновленого Реєстру закладів культури (БМЗК+)	постійно після кроку 15	Відкриття загальної реєстрації, постійне адміністрування та супровід користувачів	Держмистецтв	-	Заклади культури усіх форм власності мають можливість бути включеним до БМЗК+
17. Інтеграція та обмін даними з іншими інформаційно-комунікаційними системами	при потребі	Налаштування API-інтеграції та обміну даними, зокрема з системою управління проєктами УКФ та іншими базами даних	УКФ, Держмистецтв, технічний виконавець	1050–4200 тис. грн (на оновлення системи управління проєктами УКФ)	Система управління проєктами УКФ може автоматично отримати інформацію про заклад культури, включений до БМЗК+
18. Поширення інформації про можливості реєстру	постійно після кроку 15	Залучення потенційних користувачів до аналізу даних	МКСК, Держмистецтв, громадські організації	-	Аналітичні центри та громадські організації активно користуються даними про заклади культури

RES POL

[НОВИНИ ПРОЄКТУ RES-POL](#)

[FACEBOOK RES-POL](#)

Цю аналітичну записку створили за фінансової підтримки Європейського Союзу. Її зміст є відповідальністю Громадської спілки "Центр регіональний розвиток" і не обов'язково відображає позицію Європейського Союзу.